

RRTF objavljuje posljednje statistike provedbe imovinskih zakona

Danas su agencije, angažirane na ispunjavanju Plana za provedbu imovinskih zakona – PLIP (OHR, OEES, UNHCR, UNMIBH i CRPC), objavile da je do kraja listopada ukupna stopa provedbe imovinskih zakona porasla na 37% u BiH. U Federaciji je riješeno 46% slučajeva, u Republici Srpskoj 27%, te 33% u Brčkom.

Drugim riječima, od 129.366 kućanstava koja su podnijela zahtjev za povrat imovine u Federaciji, njih 59.543 se vratilo u posjed imovine, dok je u Republici Srpskoj od 120.087 slučajeva riješeno 31.896. Ukupno, od 256.328 podnositelja zahtjeva 93.698 se vratilo u posjed svoje imovine.

Amandmani na imovinske zakone, koje je donio Visoki predstavnik prošloga tjedna odmah stupaju na snagu. Ovi amandmani, kao i čvrsto opredjeljenje i kontinuirane aktivnosti svih tijela vlasti uključenih u taj proces će, bez sumnje, pridonijeti ubrzanju provedbe i rješavanja imovinskih zahtjeva diljem BiH.

Međunarodna će zajednica i dalje stambenim tijelima vlasti pomagati u provedbi administrativnih sustava, koji su nepristrani i transparentni. Jedna od komponenti ove aktivnosti jeste kratkoročno angažiranje djelatnika za unos podataka od strane OEES-a koji će pružati pomoć pri izradi kronoloških spiskova slučajeva za obradu. Rad ovih djelatnika za unos podataka u općinama je pomogao PLIP-u u identificiranju velikog broja slučajeva u kojima su zahtjevi koji se odnose na uništenu imovinu pogrešno izračunati u statističkim podacima PLIP-a.

U slučaju statističkih podataka za ovaj mjesec, očigledan porast od 3% rezultat je kombinacije korektivnih mjera i napretka kojeg ostvaruju lokalna tijela vlasti u rješavanju zahtjeva.

U svezi komentara iz priopćenja za javnost koji se odnosi na

povećanje od 3%:

Jedinica PLIP-a je zatražila od stambenih tijela da isključe podatke koji se odnose na zahtjeve, odluke i izvršeni povrat uništene imovine (kao i poslovnih prostora i zemljišnih parcela) iz statističkih podataka s obzirom da PLIP svoju pozornost usmjerava samo na imovinu za stanovanje.

Bilo je jednostavno isključiti podatke o donesenim odlukama i izvršenom povratu uništene imovine iz statističkih podataka, a stambena tijela su to postepeno radila.

Međutim, kako bi se iz ukupnog broja podnesenih zahtjeva u općini isključili podatci koji se odnose na zahtjeve za povrat uništene imovine, stambena tijela bi prvo morala obraditi zahtjeve (kako bi znali da li se zahtjev odnosi na uništenu imovinu ili ne). To je bilo teško provesti u praksi, i mnoga stambena tijela to nisu radila. Dešavalo se da u mnogim općinama podatci o uništenoj imovini nisu bili isključeni iz podataka koji se odnose na zahtjeve za povrat već iz podataka koji se odnose na povrat imovine, što znači da je omjer provedbe bio manji nego što je trebao biti (omjer provedbe = broj zahtjeva podijeljen sa brojem slučajeva u kojima je ostvaren povrat imovine). Djelatnici za unos podataka su identificirali sve zahtjeve koji se odnose na uništenu imovinu i isključili ih iz ukupnog broja podnesenih zahtjeva, što je za rezultat imalo dijeljenje manjeg broja sa brojem slučajeva u kojima je ostvaren povrat imovine, čime je omjer provedbe uvećan.